

UFO – ALLEHANDA

NR. 1 2003

Medlemstidning för Enköping-Sala UFO-förening

UFO-ALLEHANDA

är Enköping-Sala UFO-förenings medlemsblad som avser att ge medlemmarna aktuell information.

Medlemsbladet utges av föreningens styrelse och utkommer med tre nummer per år.

Vi har vår klubblokal i "den lilla röda stugan" vid korsningen E-18 - väg 55, eller Ullundakorset som det också kallas.

Medlemsavgiften i Enköping-Sala UFO-förening kan inbetalas på föreningens postgirokonto 67 81 27-2

Adress:

Enköping-Sala UFO-förening
C/O Anita Andersson
Widegatan 18
745 36 ENKÖPING

Telefoner:

Ordförande Anita Andersson 0171-370 65

Sekreterare Mats Nilsson 0224-867 71, E-post: mats.022486771@telia.com

För materialet ansvarar respektive författare.

Framsidan Grillkväll. Foto:, Gunnar Karlsson

L e d a r e.

Ett nytt år har tagit sin början. Nya friska tag, nya utmaningar. Inom UFO-login har nog det nya året börjat lite väl tragiskt för vår kära grannförening i Köping. Man har mist två medlemmar inom loppet av en vecka. Först föreningens ordförande Esa Rahula, sedan veckan senare föreningens sekreterare. Esa var även suppleant i UFO-Sveriges styrelse.

Detta slår extra hårt då föreningen står som värd för årets Riksstämman.

Nu till något annat.

Många vet säkert inte vad deras egen lokalgrupp sysslar med på träffarna. Man betalar i alla fall 100:-/ per person och 150:-/ familj. Skulle samma person skicka in en prenumeration på Allers eller någon annan veckotidning och den sedan inte få valuta för pengarna, ja då skulle det bli ett ramaskri. Man skulle ringa och klaga. Den hundralappen som man betalar till gruppen inkluderar ett visst antal tidskrifter. Nu har det varit mycket som gjort att vi inte kommit ut med mer än 2 nummer under 2002 vilket vi beklagar. Det är meningen att vi ska kunna komma med tre eller fyra nummer. Min fundering är då att ingen hör av sig och ifrågasätter varför tidningen uteblir. Är det så att man inte bryr sig? Jag vet faktiskt inte.

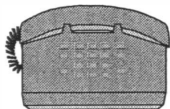
Därför efterlyser jag lite mer kommunikation mellan gruppen och de enskilda medlemmarna. Till våra onsdagsträffar i vår förening kommer samma kärna onsdag efter onsdag. Varför kommer inte några av de andra som också är medlemmar? Vi har trevliga vår- höst- och julfester. Samma personer kommer med familjer och barn. Vi har paketauktioner med fina både inköpta och hemgjorda prylar vi auktionerar bort. Var är alla medlemmar? Vi gör ibland studiebesök, nu senast till Arkivet för UFO-forskning -AFU- i Norrköping. Vilka anmälde sig? Gissa tre gånger. Ändå går det ut inbjudan till alla medlemmar.

I och med detta år har jag tänkt att vi ska bli lite bättre på att visa vad vi håller på med, både inom den lokala gruppen och på riksplanet, detta bör göra det lite mer intressant inbillar jag mig. Vi kommer att presentera lite fotografier som vår Gunnar Karlsson står som copyright för.

Även en frågespalt har jag tänkt mig, där ni läsare ska kunna komma med både frågor, kommentarer och synpunkter. Detta kommer att göra er lite mer delaktiga i tidningens framtoning vilket jag ser som positivt. Se annan plats i tidningen. Vi kommer att ha kvar "Ivars spalt" och lite annat välkänt.

Luta er nu tillbaka till en stunds läsning, vilket jag hoppas ska bli behagligt.

Mats

0224-867 71

Enköping-Sala UFO-förening

Vi inom Enköping-Sala UFO-förening är rätt unika inom svensk ufologi. Till en början vad vi två föreningar, det var Enköpings UFO-förening och Sala Amatörförening för Tvärvetenskap –SAT-, senare Sala UFO-förening.

Båda föreningarna bildades 1976. Det var Thorvald Berthelsen i Köpings UFO-förening som gjorde en rikstäckande turné i mitten på 70-talet och där han for fram växte föreningar som svampar ur jorden. 1997 gjordes en sammanslagning och Enköping-Sala UFO-förening var ett faktum.

En del av dessa föreningar försvann efter några år och andra finns kvar än idag. Av förklarliga skäl blev det tätast i Mälardalen där man byggde upp ett sorts kontaktnät var gränserna skulle gå då man skulle ut och göra utredningar. Mest synd tyckte man om föreningen i Kiruna som sköttes av två man, sedan en, då Gunnar Thorén blev själv i sitt gigantiska distrikt som sträckte sig mellan norska och finska gränserna och ner till Umeå, detta innan det fanns någon förening i Skellefteå.

I början var det Aaro Laine som var ordförande. Därefter tog Arnold Idebring över ordförandeklubban. Under många år kämpade han med föreningen, arrangerade träffar, höst – och vårfester, julfester, agerade tomte och fixade lucior, för att inte tala om paketauktioner, vilket han fortfarande, med glimten i ögat håller i.

För några år sedan avsåg Arnold sig ordförandeskapet, dels på grund av sviktande syn, men också på grund av att åren tar ut sin rätt.

Anita Andersson axlar nu manteln sedan 1998. Det som gör Enköping-Sala UFO-förening unik som jag nämnde i ingressen beror på att föreningen sedan starten 1976 har haft träffar varje onsdagskväll intill dags dato, alltså är vi inne på 27' de året. Det är väl lite av ett unikum.

Loppmarknader

Under åren har ett stort antal loppmarknader givit in slantar till föreningens uppehälle. Den största utgiften har varit och är fortfarande elen. Det har under åren funnits många givmilda personer som skänkt saker till loppmarknaden. Många prylar har bytt ägare under föreningshusets tak genom åren. Man har plockat upp, plockat ner, kånkat och burit åtskilliga kilon både fina och praktiska saker som kommit till nytta för köparna och föreningen har kunnat haft en liten inkomstkälla.

En av de personer som varit en stor inkomstbringare i föreningen är före detta kassören Ivar Karlsson som varit och fortfarande är lotteriansvarig. Det är

företrädesvis 21-lotter som är populära och ger lite klirr i kassan.

Paketauktionerna

En populär tillställning efter de trevliga festerna som föreningen har några gånger per år är paketauktionerna. Alla som kommer till fester tar med sig något paket, hemgjort eller köpt, det är inte meningen att det ska vara svindyra prylar utan något snyggt eller praktiskt. Sedan på småtimmarna slår Arnold klubban i bordet och skriker ...LYSTRING... då ska man vara på alerten med stämbanden och plånböckerna. De som sedan är den lycklige ägaren av en inropad pryl får en lott där man sedan har chans att vinna något som en liten bonus att man ropat och bidragit med en slant i föreningskassan. De prylar man vinner är mycket fina prylar tillverkade av Arnold själv i hans källare där hans andra hobby är träsniderier. Och då ni nästa gång kommer till UFO-stugan i Ullunda ska ni passa på att titta på de brödfat, lampor och andra prylar i trä som Arnold har tillverkat. Det är värt en del. Dessutom är det unikt. En lampa av Arnold i ert hem kan jag garantera att det finns inte en lika dan i hela världen.

Vårstädning

En onsdagskväll om året ägnar vi kvällen till att göra fint på gården runt stugan. Då kommer krattor, skyffeljärn, spadar och saxar fram. Är det sedan varmt den kvällen så är det inte omöjligt att det blir grillning då allt är klart.

Ett gigantiskt jobb är när den stora pilen på gårdens framsida ska ansas. Då behövs både yxa och såg. Det blir mycket grenar och kvistar som ska bort.

Arnold och Mats i städtagen Foto: Gunnar Karlsson

Framtiden

Det vi hoppas inför 2003 och framöver är att det ska bli lite fler medlemmar i föreningen, gärna lite yngre förmågor som är intresserade av UFO och att besöka våra träffar på onsdagskvällar. Det är alltid en uppsluppen stämning och glada skratt. Dessutom fungerar det som en kamratförening där man tar hand om varandra och har trevligt tillsammans. Det är inte bara ufo som ventileras om ni skulle tro det. Många gånger ventileras världshändelser och andra spörsmål.

Ni som har orkat läsa ända hit, vik en onsdagskväll och kom ner till stugan vid Ullundakorset. (Alltså vägen E-18 – väg 55 korsningen). Ni är alltid välkomna.

Grillafton efter städningen

Foto: Gunnar Karlsson

Mr. Enköping

Han blev född nittonhundratrettiofyra
uti kökssoffan, och hem kom barnmorskan Tyra
Hon kom i alla väder
på motorcykel, och klädd i luva av läder.
Det blev många barn i varje hem
mr. Enköping var en av dem.

Som barn han hade stoppad strumpa
och lapp där bak på sin rumpa.
Om han till julen varit snäll
blev det en leksak från Olle Ternell
eller från Hultgrens en karamell
om han varit elak i baken han fick en smäll.
I skolan gick det ej så bra
men hela multiplikationstabellen kunde han dra.

Som fentonåring på BAHCO han börja
och så småningom sig själv då måste försörja.
På rasten han gick till Herbst bageri
och köpte en wienerlängd med godis uti.
På kvällen han gick till Skafferiet och fika
fick då höra skämtsamma Elsa predika.
Till Röda Lyktan han sedan gick på bio
det blev ej så sent för den slutade klockan tio.
Alan Ladd eller Bogart de där visade upp
och mr. Enköping blev efteråt stöddig som en tupp.
På torget han ställde sig sen i en kö
för att köpa korv av Hjalle eller Sjö.
Ibland gick han till Lundevalls Café
där serverade de kokkaffe eller thé.
Från Enköpingsån kändes en lukt som var stinkande
man kunde tro att hela stan var där och pinkade.

Åren de går
och mr. Enköping skägg på hakan får.
När han på lördagen skall ut å fira
går då på Bergströms Ölsjapp och tar en bira
om han då blir full som ett svin
kommer polisen Jacke Ahlin.
Han körkort hos Ehnströms bilskola måste ta
för det kan ju alltid vara bra att ha.
Hos Larsson i backen det blev en silverpil
och senare hos GM han köpte en bil.
Då behövde han skiftnyckel, mejsel å tång
det fanns hos järnhandeln Jansson & Lång.
När det på bilen ibland blev fel
det fixa "Brocke", han kunde en del.
I Tabbatslund man såg polisen stå
men skulle de jaga en bov, då fick de bilen skjuta på.

Hos Bolin & Carlsson det blev en kostym så fin
med smala byxben och gjord av gabardin
sen gav någon honom tipsen
att hos Slipsnisse skulle han handla slipsen.
Han ville ha myggjagare lika storebror
då köpte han hos Nisse Pettersson dessa spetsiga skor.
Hos Alex Carlsson det blev en hatt
nu såg han ut som en riktig swingpjatt.
Till Folkets Park han gick när det blev lördagskväll
och dansade då till populära Lauréns kapell.

Ibland han träffa en vacker tös
konstigt att hon så ofta frös
fast hon jobbade på Hettemarks kläder
hade hon lite på sig när det var kallat väder.
Denna vackra dam frös nog inte hon ville ha en kram
det gjorde mr. Enköping och han blev i byxan stram
han sänkte då sin skälvande hand
och nådde då från Selma Janssons inköpta strumpeband
han viskade att hon skulle få rosor
om han fick se de vid Thulins inköpta trosor.
Det var på Gröngarn detta hände
när han på den vackra flickan tände.

Sen börja han studera hos ESY och Arvid Mohlin
och lärde sig tyska, engelska och latin.

Vid P1 han lumpen gjorde och fick där gå vakt
samt lärde sig skjuta och gå i takt
han blev nog inte någon riktig militär
men diciplin, det lärde han sig där.

Lite med nöjen det i Enköping fanns
men på Stadshotellet var det ibland dans

det var Kulan och Stellan som där spela
och i järnhandlarhörnet stod Karlsson i Vela.
Ibland mr. Enköping till Klosterkafét gick
där han choklad med vispgrädde och äggmacka fick

På Enavallen spelades det boll
och Hasse Ahlin å Co vann med fyra-noll.
Ibland var det idrottsmässa här
då var alltid mr. Enköping där.

Han började sjunga i Ragnar Berglings kör
och sjöng sista april, det är vad den kören gör.
På midsommaren vid Notholmen höll kören fester
då kom flera hundra kanske tusen gäster.
Nu mr. Enköping blivit, likt Skrompen, lite till åren
det syns kanske på de gråa håren
han nu en hustru har
och till flera barn han blivit far

Jag tror vi slutar historien här
för nu är mr. Enköping glad pensionär.

"Leverstatorparn"

Välförtjänt vila efter allt arbete.

Foto: Gunnar Karlsson

Snart kan vi upptäcka andra dimensioner

En ny teori om hur universum ser ut öppnar plötsligt dörren till andra dimensioner. Vi kan inte se dem men kanske kan de registreras på våra instrument. Men att ta sig dit verkar ännu så länge omöjligt.

Av Clas Svahn

Det universum vi ser när vi tittar ut i rymden är bara en liten del av kosmos. De få stjärnor, några tusen bara, som syns en klar kväll är våra närmsta grannar, delar av den mäktiga galaxen Vintergatan. Alla de hundratals miljarder stjärnor som utgör andra, främmande galaxer, kan vi bara skymta som fläckar av damm och bara våra största teleskop orkar lösa upp dem i enskilda stjärnor. Mörka fält av gas skymmer också sikten vilket gör utsikten än mer problematisk. Att våra ögon dessutom bara kan uppfatta en liten del av spektrat gör universum än mörkare. Det är som om vi vore guldfiskar på botten av ett akvarium, fullt upptagna av vår egen värld och bara skymtande de okända omgivningarna på andra sidan glaset. När vi då och då kan se något utanför skålens glasvägg är det förvrängt och svårobserverat.

Många dimensioner

Nu har tre forskare vid amerikanska Stanford University presenterat en teori som i ett slag befolkar universum med en till synes oändlig rad av guldfiskskålar, osynliga för oss men kanske ändå möjliga att upptäcka. De tre forskarna Nima Arkani-Hamed, Savas Dimopoulos och Georgi Dvali beskriver sin teori i augustinumret av den ansedda tidskriften Scientific American. Teorin går ut på att vårt universum kan ha ett oändligt antal grann-universa bara några millimeter från

oss. Avståndet kan låta löjligt litet men problemet är att de partiklar som vår egen materia är uppbyggd av inte verkar kunna färdas mellan de olika dimensionerna. Om så är fallet kan vi aldrig komma i kontakt med eventuella varelser i de andra "akvarierna".

Den enda kraft som obehindrat verkar kunna passera från dimension till dimension är gravitationen - tyngdkraften. Genom att mäta gravitationseffekter ned till nivåer under en millimeter skulle vi kunna upptäcka dessa andra dimensioner. Och sådan forskning pågår. Om teorin håller kan vi få ett svar på om vi har osynliga grannar i parallella världar inom 5-10 år.

Svag gravitation

Tanken på att det kan finnas andra dimensioner vid sidan av de fyra vi dagligen använder oss av (höjd, bredd, längd och tid) är inte ny. Men det är först nu som vi genom den nya teorin kan ana hur andra universa skulle kunna samexistera med vårt eget så nära att tanken svindlar. Dessa osynliga dimensioner kan vara uppbyggda av materia och planeter precis som vårt universum. Inget hindrar att där också kan finnas levande varelser. Å andra sidan kan det se helt annorlunda ut, vara uppbyggt av andra sorters partiklar och lyda under andra lagar. Enligt de tre forskarna kan vårt eget

universum vara krökt som ett oändligt långt pappersark vars bana slingrar sig fram och tillbaka. Tänk dig att du tar ett A4-papper och mjukt böjer det så att det blir dubbelt, men lämnar en millimeterstor spalt av luft emellan ytorna. Du kan fortsätta vika det så att lagren blir allt fler tills pappret tar slut. Om du sedan gör ett kryss på ovansidan av den översta pappersytan och ett likadant på den understa så ser du nu att flera lager skiljer de båda punkterna åt. Om du tänker dig punkterna som galaxer i vårt universum och det vikta pappret som rymden mellan dem så måste du resa hela den slingrande, miljarder ljusår långa vägen längs papprets alla krökar för att ta dig från ena galaxen till den andra. Det är också den väg som en ljusstråle tar. Men gravitationen har hittat en genväg. Istället för att ta "omvägen" längs papprets yta så sticker gravitonerna iväg som små nålar genom de många papperslagren. På så sätt genar gravitationen genom dimensionerna innan den når oss. Stanford-forskarna menar att gravitationsvågor kan passera på samma sätt från vårt universum till andra universa som befinner sig i andra dimensioner. Och vice versa. Den enda "signal" som kan nå oss över dimensionsgränserna är alltså gravitationen. Men gravitationen är faktiskt den minsta kända naturkraften. Trots att vi dagligen märker av den - särskilt när vi ramlar och slår oss - så är den oerhört svag och svår att mäta. Vi kan förstå hur svag gravitationen egentligen är när vi med hjälp av en liten magnet lyfter ett metallstycke från bordet och därmed i ett slag övervinner hela jordklotets samlade dragningskraft.

Omöjlig res

Med vår nuvarande kunskap verkar det alltså omöjligt för oss att resa mellan vår dimension och en annan. Elektroner, protoner, fotoner och andra grundläggande partiklar kan helt enkelt inte röra sig över denna gräns. Fysikerna tänker sig våra tre rumsdimensioner som "fastklistrade" på en vägg från vilken bara gravitoner kan

färdas.

Att tänka sig våra tre rumsdimensioner utplattade på detta märkliga sätt är en analogi som inte är alldeles lätt att förstå. Redan 1884 skrev författaren Edwin Abbott, under pseudonymen "A Square", boken "Flatland" på detta tema. I "Flatland" bor diverse tvådimensionella figurer som följaktligen endast kan röra sig i två riktningar: framåt och bakåt samt åt sidorna. Att det skulle finnas också en tredje dimension, höjd, är något okänt och främmande. När så en dag ett klot passerar genom Flatland kan invånarna först inte begripa vad som händer. De har ingen möjlighet att se eller förstå hur ett klot ser ut. Allt de kan registrera är hur en punkt på marken plötsligt växer sig större till en cirkel för att sedan åter minska till en punkt och därefter försvinna.

Men A Square får följa med klotet upp och får snart se hur världen i själva verket är tredimensionell. Från sin upphöjda position spekulerar han i hur detta nya tredimensionella universum kanske också det existerar som en liten del av ett ännu större, fyrdimensionellt kosmos. Vi människor är i samma situation som A Square och det är närmast omöjligt för oss att föreställa oss fler dimensioner än dem vi vanligen lever i. Även om vi försöker skapa oss en bild av dem blir bilden av nödvändighet bara en tredimensionell modell av något mycket större.

Mörk materia

Stanford-forskarnas teori har också en annan, spännande aspekt. Den kan också förklara problemet med den mörka materian som anses uppta mer än 90 procent av universums massa. Den mörka materian märks i form av gravitationseffekter i rymden. Men när astronomerna har riktat sina teleskop mot dessa platser har de inte kunnat se några astronomiska objekt som kan förklara gravitationen.

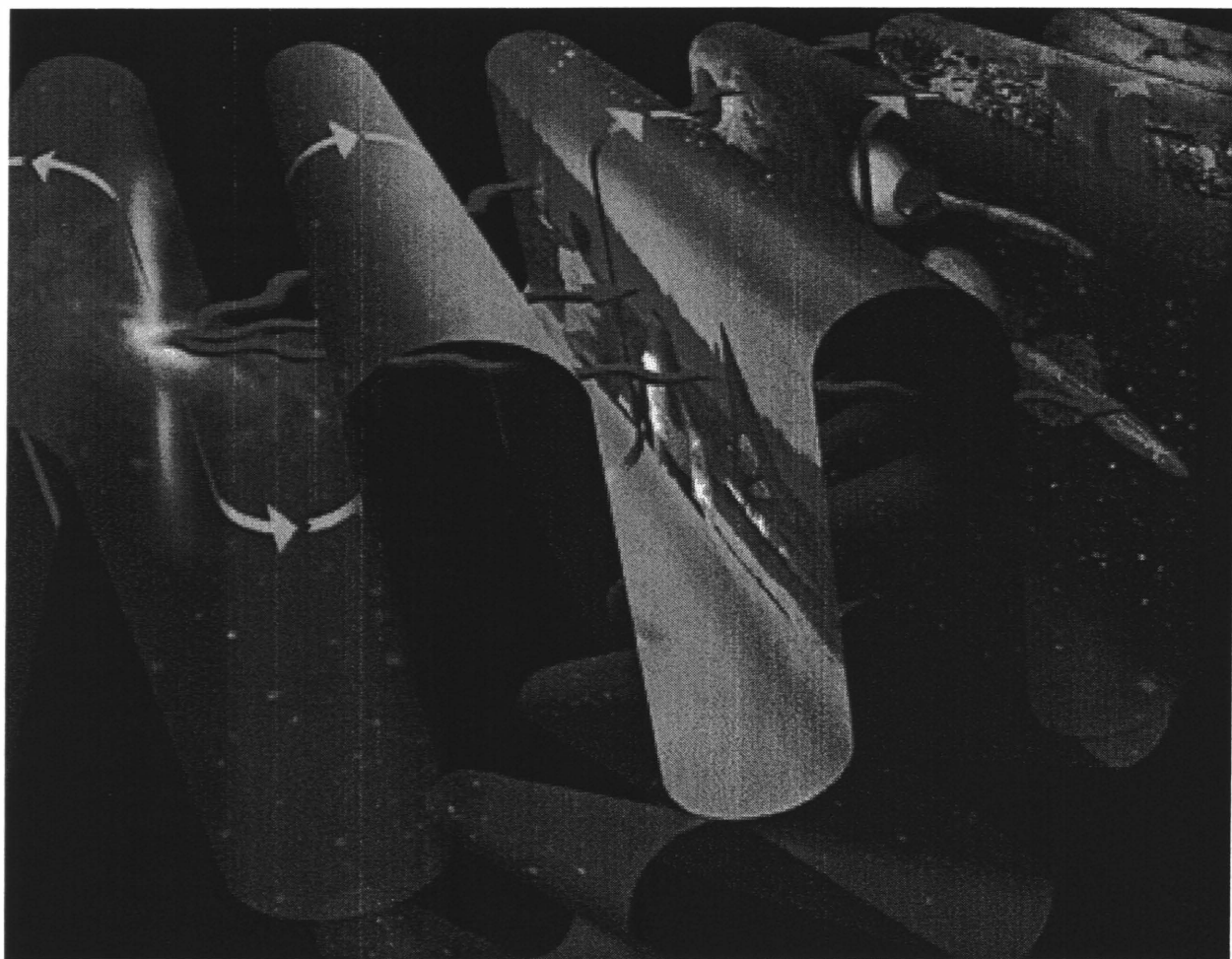
Vårt experiment med det vikta pappret kan hjälpa oss att förklara vad som händer. Det

kan nämligen vara så att ljuset från dessa himmelsobjekt fortfarande är på väg mot oss längs den slingrande omvägen runt kanten medan gravitationen tagit genvägen rakt igenom. Men det kan också vara så att den mörka massan i själva verket är tecknet på andra, parallella universa, bara någon millimeter ifrån oss men osynliga eftersom fotoner inte kan färdas över dimensionsgränserna.

Kanske kan vi i en framtid skicka gravitationssignaler in till dessa andra världar. Kanske får vi till och med svar.

Men frågorna kring hur gravitationen egentligen fungerar är många och i dag vet forskarna inte ens hur gravitationen överförs eller varför den är knuten till just massor. Hur den skulle kunna användas för att skicka signaler med tillhör framtidens upptäckter.

Den nya teorin om ett multidimensionellt universum gör kosmos ännu märkligare och ännu mera komplext än vi tidigare tänkt oss. Om denna teori kommer att hålla är ännu för tidigt att säga. Men om den gör det blir sig universum aldrig mera likt.

Teorier: Parallella universa

Teorin om parallella universa härstammar ursprungligen från forskaren Hugh Everett, som tänkte sig att en partikel på ett mystiskt sätt följde alla de vägar från sin nutid till framtiden, som fanns tillgängliga.

Av Paul Whitehead

Sedan kvantfysiken introducerades av Max Planck vid sekelskiftet, har den gett vetenskapsmännen en bild som motsvarar verkligheten. Med andra ord, de statistiska förutsägelser som kvantfysiken ger är alltid riktiga; kvantfysiken har förklarat allt från subatomära partiklar till stjärnenergi och det finns oändligt mycket nytt att upptäcka efter ytterligare studier i ämnet.

Teorin om ett parallellt universum som UFO kommer ifrån kan kompletteras med teorier, där enligt fysikerna, kommunikation med överljushastighet är möjlig. Bland det man funnit vid studier i kvantfysiken, bland annat ett experiment som Einstein gjorde med två andra forskare, Podolsky och Rosen, är att det kan förekomma ögonblicklig kommunikation mellan objekt, som befinner sig på stort avstånd från varandra, till exempel olika galaxer. Det är möjligt, men inte troligt. Fysikern Jack Sarfatti menade att överljusförbindelser existerar, inte bara mellan olika områden utan de kan också kontrolleras och användas för kommunikation. Denna teori från 1975 kallas den superluminala (överljus-) överföringen av order utan signaler.

Innan vi ger oss in i den ögonblickliga kommunikationens värld, överljusfärden, tachyoner - de små överljuspartiklar som man teoretiskt tror existerar - och hyperrymden, ett möjligt parallellt universum, där materian är så tät att tiden står stilla, låt oss göra en kort återblick på kvantfysiken, för att ge den oinvigde läsaren en chans att förstå dessa begrepp.

Enkelt uttryckt är kvantfysiken, eller rättare sagt kvantmekaniken, studiet av atomer och elementarpartiklar. Tyvärr är det inte bara så enkelt, eftersom utforskandet i sig påverkar atomerna. Med andra ord den som utför observationen av dessa fysiska fenomen blir själv en del av vad han/hon studerar.

Det är alltså inte undra på att vissa fysiker som studerar kvantfysik tenderar att uttrycka sig i filosofiska eller kvasireligiösa termer när de försöker skingra oklarheter inom sitt område.

Enligt Sarfatti, som matematiskt formulerade följande teori, påverkar forskaren de fysikaliska processerna på ett fundamentalt plan - han förändrar helt enkelt elektronernas och atomernas beteende i samma ögonblick han påbörjar sin observation. Med rätt nivå (hög) på tankeprocessen och koncentrationen borde det, enligt honom, vara möjligt att åstadkomma koherent rörelse hos partiklarna.

Elektroner som man "tänker på" kanske påverkas att följa instruktioner. Det intressanta är att enligt kvantfysiken kan det som händer partiklarna samtidigt hända med objekt långt därifrån, till och med i en annan galax, förutsatt att de två grupperna av partiklar tidigare har koordinerats.

Teorier har utvecklats för att förklara dessa beteenden. Är det vetenskapliga fakta eller science fiction? Om det inte lär oss något annat, visar kvantfysiken i varje fall att allting verkar vara möjligt. Och en sak är säker, det finns tillräckligt mycket att upptäcka inom kvantfysiken för att hålla vetenskapen sysselsatt i århundraden.

Följande handlar om teorier ursprungna ur kvantfysiken och som kan ge oss upplysningar inom området överljusfärder och kommunikation. Något som ovedersägligen borde intressera de som sysslar med UFO-forskning eller SETI (sökandet efter utomjordiska intelligenser).

Den fysiker som först och främst bidragit till att aktualisera detta ämne var John Stewart Bell, som 1964 publicerade matematiska bevis, som av vissa forskare anses utgöra en av de främsta milstolparna inom fysikens historia. Teoremet antyder bland annat att universums "olika delar" på något sätt är förbundna med varandra.

Hur kan det vara så? Enligt kvantfysiken har det samband med materians beteende. Vågor av materia - också känt som materiavågor eller kvantumvågfunktioner - finns alltid överallt i universum och vad som händer i ena delen av en våg händer samtidigt i den andra delen vågen om materian i de båda delarna har något gemensamt.

Sarfatti kallade denna typ av kommunikation för "ickelokalt faslås över rymdlika intervaller".

Det är mycket svårt att förklara detta i en så relativt enkel artikel som denna. Det väsentliga är emellertid att det som händer på ett ställe i universum har samband med vad som händer på ett annat ställe - vilket i sin tur har samband med vad som händer på ytterligare ett ställe och så vidare. De separata delarna av universum är inte separata, de är en helhet av kvantumvågfunktioner, och kvantumvågfunktionerna åstadkommer på ett mystiskt sätt denna kommunikation.

Det finns en skillnad mellan kommunikation som uppstår naturligt (utan hjälp av något extramedium, som exempelvis en intelligens) och överljussignaler som sänds av en intelligens. Det kan vara så att en avancerad intelligens kan utnyttja kvantumvågfunktionerna för att sända meddelande härifrån till universums ände på ett ögonblick. Den kan också, enligt vissa teoretiker, sända en signal samma distans snabbare än ljuset.

Finns det partiklar som färdas snabbare än ljuset? Om de fanns, skulle de inte behöva särskilt mycket energi för att kunna accelereras från underljushastighet till överljusfart, eftersom de redan befinner sig i överljusfart.

Einstein sa en gång: "hastigheter högre än ljusets kan... omöjligt existera." Han förklarade att det skulle krävas oändlig energitillgång för att accelerera något till ljusets hastighet. Även om det visar sig att han hade rätt, tror vissa vetenskapsmän att det kommer att vara möjligt för en rymdfarkost att färdas med 99,9% av ljushastigheten. Detta skulle dock medföra att farkostens massa går mot oändligheten.

Men här är vi intresserade av något bättre än det. Fysiker har spekulerat om överljuspartiklar och man har gett dessa hypotetiska partiklar namn, tachyoner. Man har sökt efter tachyoner och några australiska forskare tror att de kan ha upptäckt dem. Men tachyonerna är naturligtvis ganska svårfångade.

Det är möjligt att tachyoner är det medium med vilket man skulle kommunicera utan tidsfördröjning över stora avstånd i rymden. Information kanske överförs via överallt befintliga tachyoner i "kvantum vågfunktioner". Finns det någon möjlighet att haka på tachyonerna för att sända en signal ut i rymden? Eller kanske haka ett meddelande på tachyonerna?

I boken "Taking the Quantum Leap", spekulerar fysikprofessorn Fred Alan Wolf om att vid överljushastigheten skulle en partikel eller ett meddelande kunna "hoppa in" varsomhelst på ett ögonblick i nuet, det förgångna eller framtiden. Den/det skulle

besöka alla platser i universum omedelbart och alla platser i universum skulle vara dess hem.

Om tachyoner existerar skulle de enligt John Gribbin i boken "Our Changing Universe, the New Astronomy", alltid färdas bakåt i tiden. Om man lyckades dokumentera deras existens genom att de beblandar sig med "vanlig materia" i vår egen värld, skulle vi åtminstone principiellt kunna tänka oss att sända en signal bakåt i tiden och bära med oss information om framtida händelser i den persons liv som mottager händelsen.

Jag överlämnar till läsaren att spekulera om vad den teorin skulle kunna användas till.

En annan teori om hur det skulle kunna vara möjligt att sända signaler till en annan del av universum, innefattar ett annat universum, hyperrymden, som kan tänkas existera parallellt med vår egen rymd. Professor John Wheeler, en av männen bakom vätebomben, har teoretiserat om hyperrymden och en del av hans ideér finns återgivna i boken "The Next 10.000 Years" av Adrian Berry.

Ingången och utgången från hyperrymden kan finnas varsomhelst i universum, även i utkanten av vårt eget solsystem, enligt teorin.

Det antas att via sådana "portar" skulle man kunna resa över stora avstånd på ett ögonblick. Enlig matematiska modeller skulle en hel stjärna kunna försvinna i ett av dessa hål (som är liknande, men inte identiska med svarta hål) och dyka upp någon annanstans i universum utan att ha tagit skada.

Följaktligen skulle enligt vissa teoretiker det som händer en stjärna lika gärna kunna ske med ett rymdskepp eller en signal. Ett rymdskepp skulle till exempel kunna passera genom ett hål in i hyperrymden och tillbaka till vårt eget universum någon annanstans i samma ögonblick, eftersom man antar att tiden inte existerar i hyperrymden. Materian där är så tät att tiden upphör.

Problemet är bara att vi aldrig skulle kunna ta reda på vad som hänt med en signal om vi lyckades sända den in i hyperrymden (om inte någon eller något sände den tillbaka!)

Många experiment skulle behöva genomföras innan man kan sända en signal eller en sond. En sond kunde åtminstone programmeras att återvända (eller om man lyckades tillföra datorer artificiell intelligens, skulle de kanske kunna hitta tillbaka själv).

Professor Patric Moore, skriver i inledningen till Berrys bok, att om 10.000 år och om de teorier som vi nu har är korrekta, kanske man inte behöver hyperrymden för att komma från A till B på ett ögonblick. Ändå kan det ju vara skönt

att veta att den finns tillgänglig om alla kvantmekaniska kommunikationsvägar skulle vara upptagna.

Dr. Michael Green, lärare vid Queen Collage i London, och dr. Simon Anthony, vetenskaplig konsult och f.d. forskare inom partikelfysiken, lägger fram sina upptäckter i New Scientist från 29 augusti, 1985.

Båda stöder teorin om "supersträngar", vilket skulle innebära att subatomatiska partiklar inte existerar som individer, de är i stället delar av ett större objekt, som forskarna kallar supersträng.

Vi kan inte se hela objektet, eller strängen, eftersom vi alltid bara lyckas komma åt en liten bit av den - de partiklar som utgör atomerna, som i sin tur utgör hela vårt universum.

Med dr. Anthonys ord: "Precis som en fiolsträng genom att vibrera kan ge en hel serie övertoner, kan en partikelsträng fås att förändras."

Han tror att alla partiklar befinner sig i ständig "vibration". Det vi kan se är bara partiklar som vibrerar med de allra lägsta frekvenserna, vi har ingen möjlighet att "se" partiklar med högre vibrationsfrekvens, eftersom energin som krävs för att producera dem bara har funnits tillgänglig på ett stadium i universums historia." Supersträngteorin kan revolutionera fysiken och öppna nya vägar för seriösa studier av dimensioner, som så småningom kanske kan bli tillgängliga för oss.

Om vi verkligen befinner oss inom en dimension av supersträngar kan det, föreställer sig dr. Green, finnas ett oändligt antal partiklar högre upp på strängen, som blir allt tyngre ju högre frekvens de vibrerar med. Han vill dock inte spekulera om detta betyder att det också finns ett oändligt antal dimensioner.

De tyngre delarna av supersträngarna i vårt universum kanske utgör den "skuggvärld" som man spekulerat om. Vetenskapsmännen säger att vi borde kunna upptäcka detta andra universum genom att mäta de svaga gravitationsvågor som strålar ut från det.

Är det bara en tillfällighet att en amerikansk och en rysk vetenskapsman föreslagit att man skall bygga en 25 kilometer lång gravitationsvågsdetektor rymden?

Teorin om ett parallellt universum kanske kan förklara mysteriet med den "saknade massan". Vårt universum beter sig på ett sätt som tyder på att det borde finnas mycket mer massa än vi kan upptäcka och detta är ett problem för astronomerna. Enligt dr. Anthony skulle ett parallellt universum förklara problemet med den saknade massan. Massan från det andra universat kan påverka vårt eget genom starka

gravitationsvågor, som för oss verkar osynlig men ändå är mätbart.

Hur ser då ett parallellt universum ut, om det nu existerar? Det skulle enligt dr. Anthony ha samma partiklar och krafter som vårt, men det skulle vara mycket svårt att upptäcka för oss.

De två formerna av materia skulle kunna existera på samma plats och vid samma tid "nästan blindt för varandras existens". Endast gravitationen skulle gå att upptäcka för observatörer i någon av de båda världarna.

Efterskrift

Två veckor efter att ovanstående artikel skrivits publicerade New Scientist en artikel under rubriken "Fysikerna framkallar skuggvärlden" som lägger fram en ny teori om ett parallellt universum.

Denna nya teori kommer från fysiker vid Fermi National Accelerator Laboratory utanför Chicago och så här tänker man sig:

När universum var ungt och mycket varmt, delade det sig i två identiska massor, en som delade sig ytterligare och gav oss det universum vi känner till - vårt universum. Om den andra massan splittrades på exakt samma sätt, skulle det leda till vad fysikerna kallar en "skuggvärld" - en exakt kopia av vår egen värld med ett solsystem som är identiskt med vårt eget.

Detta parallella universum skulle i så fall befinna sig i en annan dimension, men skulle gå att upptäcka genom att dess gravitation beblandar sig med vår egen. Fysiker menar att om detta parallella universum existerar skulle vi kunna känna "draget" från dess massa. Vi kan inte se det eller mäta dess radioaktivitet.

New Scientist kommenterar: Ni undrar kanske hur vi skall kunna kommunicera med dessa skuggvarelser, som eventuellt har utvecklats i skuggvärlden?

Svaret på den frågan är enligt författarna gravitationsvågorna. Dessa vågor är den enda form av strålning som kan sändas från den ena världen till den andra, så om våra astronomer upptäcker ett supernovaliknande utbrott av gravitationsvågor, utan några visuella bevis för en explosion, kan det röra sig om ett mycket påkostat sätt att sända signaler från skuggvärlden.

Enligt de fysiker som formulerat denna teori, skulle de två massorna som utgör vårt universum och det parallella universat ha samverkat för länge sedan när galaxerna bildades. De två universas "finare detaljer" bestämdes av turbulens, chockvågor, magnetfält och andra liknande faktorer.

Parallella stjärnor och planeter formades, kanske i närheten, men inte på samma plats,

som sina synliga motsvarigheter. Källa: Internet.

Visste Du att...

Man nyser i en hastighet av 160km/tim. Vårt solsystem är 4,5 miljarder år gammalt.

Coca Cola var från början tänkt till att vara medicin.

En Coca Cola helt utan färgämnen är till färgen grön.

Huden hos en vuxen människa väger 2,7 kg, nästan dubbelt så mycket som hjärnan.

Det dyraste planet i världen, B-2 Stealth, kostar 15 miljarder SEK. Det är dyrare än om hela planet vore gjort i guld.

Som medlem i en lokalförening bör Du för att hålla dig informerad om vad som händer ute i världen och i Sverige på UFO-fronten. Det gör Du bäst i att prenumerera på UFO-Aktuellt. Är Du så medlem så har Du rabatt på allt vi säljer, från T-tröjor, böcker, tidskrifter mm.

Frågespalt

De som läst ledaren i denna tidning har noterat att jag föreslog att starta en frågespalt där ni kära medlemmar kan komma med frågor angående föreningen, UFO-Sverige och naturligtvis andra spörsmål som ni går och funderar över. T.ex. Varför blinkar stjärnor? Eller vad betyder Nadir? Etc. Jag med flera ska försöka ge så korrekta svar vi kan och skulle vi totalt kvadda i att få fram svar så ge inte upp, svar kommer vad det lider. Vi ger oss inte.

Fick en fråga för lite sedan då jag nämnde att jag en idé om att ta upp en frågespalt i tidningen. Jag kan låta det bli startskottet till denna sida.

Fråga: Läste för en tid sedan en bok som handlade om den tolfte planeten. När jag skulle rekommendera den boken till en kompis hade jag totalt glömt vem som skrivit den och på vilket förlag den kom ut.

Hälsningar: Urban Lindberg.

Svar: Boken "Den tolfte planeten" är skriven av författaren Zecharia Sitchin. Utgiven på Berghs förlag 1980.

Boken är en annorlunda förklaring på skapelseberättelsen. Detta genom att en planet kom in i vårt solsystem för ca. 4 miljarder år sedan som kolliderade med en annan planet mellan Jupiter och Mars. Då skulle jorden och månen ha uppstått. Där ska en civilisation ha utvecklats som sedan ska ha på konstgjord väg skapat Homo sapiens.

Red.

Skrönor och Myter

Många skränor finns det

Är det sant att det enda byggnadsverk på jorden som kan ses på månen är kinesiska muren?

Nej muren syns inte alls från månen. Detta är en av de mest seglivade myter som finns.

Fästringar

Fästringar sitter inte i träd och väntar på förbipasserande offer som de kastar sig över. De trivs nära marken, på ett grästrå eller en låg buske.

Saven stiger på våren

Saven stiger inte på våren och sjunker inte på hösten, trots talesättet. Den rör sig horisontellt, från stammens mitt till ytan och tillbaka igen, inte upp och ner.

Harpo Marx

Bland bröderna Marx-filmernas publik finns det säkert fortfarande miljontals människor som inte känner till att Harpo var fullt lika kapabel att tala som de andra bröderna.

Hundar

Inga hundar svettas med tungan. Hunden har visserligen svettkörtlar, men de enda som är av någon betydelse sitter på trampdynorna. Det finns inga svettkörtlar i närheten av en hundnos. Hundar kyler av sig främst genom en snabb andhämtning. Det är därför de flämtar sedan de sprungit.

Sherlock Holmes

Inte på ett enda ställe i de femtiosex noveller och fyra romaner som Arthur Conan Doyle skrev om sin berömda detektiv säger Holmes "Elementärt min käre Watson".

Dykare

Efter en stor skogsbrand i norra USA gick chefen för släckningsmanskapet och skogsvaktern ut för att studera skadornas omfattning. Plötsligt fick de syn på en förkolnad man som hängde högt uppe i ett avsvett träd. När de kom närmare, såg de att han hade dykardräkt på sig. En undersökning visade senare att mannen hade dykt i en närbelägen sjö, då han sögs upp i ett av de släckningsplan som hämtade vatten där.....

Susanne Modigh Mar 04, 2003

Glöm inte att prenumerera på UFO-Aktuellt, första numret snart ute.

